

de hidtil Næringsstatspligtige i det Hele efter de hidtil gjældende Regler.

3. Forbindelse hermed havde Comiteen ligesledes subsidiairt foreslaaet, at 500 Portioner sættes som Maximum for den enkelte Stattes yders Ansættelse saavel til Bysskatten som til Næringskatten.

Til denne Betænkning have Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter i alt Væsentligt henholdt sig, idet de have erklæret sig for Comiteens principale Indstilling, men dog in subsidium tiltraadt dens modificerede Indstillinger i Sagen. Endelig har Magistraten under Sagens fornyede Behandling, med en Majoritet af 5 Stemmer imod 3, udtalt sig for Comiteens principale Forslag, men derhos in subsidium erklæret sig for det modificerede Forslag, dog saaledes, at en Meningsulighed har vist sig, om ikke Bysskatten bør tage lige Deel med Næringskatten i Dæningen af det ordinaire Fonds aarlige Underbalance, isædetsfor at dette Forhold af Comiteen er foreslaaet indtil videre bestemt til 1: 2.

Maatte det, allerede efter hvad saaledes i Comiteens yderligere Betænkning var oplyst om de overordentlige Udgifter, der deels ere, deels i den nærmeste Fremtid ville blive Kjøbenhavns Commune paaførte, antages, at denne vilde trænge til et langt større Tilskud til sine Indtægter, end Comiteens tidligere Indstilling gav Grund til at forudsætte, da blev dette sat udenfor Tvivl ved hvad Indenrigsministeriet ad anden Vej havde bragt i Erfaring. I saa Henseende skal her kun bemærkes, at Ministeriet omtrent samtidigen med, at Beskatningsagen paa ny var indbragt for samme, fra Kjøbenhavns Magistrat modtog et Andragende om Tilladelse for Kommunen til, deels til Dækning af ældre Laan, og deels til Besiddelse af de ovenfor berørte extraordinære Udgifter, at optage et Laan af 3 Millioner, samt om i fornødent Fald at maatte forrente og afdrage Laanet med 5 pCt. aarlig i 50 Aar. Under disse Omstændigheder, og da det derhos er notorisk, at ogsaa andre af Stadens kommunale Indretninger trænge til mere eller mindre gennemgribende Forbedringer, maatte Indenrigsministeriet, saaledes som Sagen nu forelæa, erkende, at Kommunen neppe vil være

i Stand til, ved Hjælp af de bestaaende Statter, selv med en saadan Udvidelse af disse, som i Ministeriets Skrivelse af 7de Febr. f. A. antydet, at bestride sine Fornødenheder. Da nu derhos den samlede Communalbestyrelse havde erklæret sig for en ny Skat efter Indkomst og Egtne, og der væsentligen vil kunne paavises nogen anden Udvei til at see det ordinaire Fonds Underbalance dækket, troede Indenrigsministeriet ikke længere at burde modsætte sig, at en nærmere begrændset Andeel af denne Underbalance overtoges af en Skat som den foreslaaede. Til at gaae videre og navnlig efter Comiteens principale Forslag at anbefale den bestaaende Næringsstat aldeles hævet og erstattet af den nye Skat, kunde Ministeriet derimod vedblivende ikke finde Roie. Ligesom der nemlig, saalænge Forholdet imellem Kjøbstæderne og Landet ikke maatte undergaae en Omordning, synes at være god Grund til fremdeles, som hidtil, særligen at beskaffe den borgerlige Næring, og en Afvigelse fra dette Princip, hvorved ogsaa Overgangen til den nye Tingenes Orden vilde blive gjort mere brat, i intet Tilfælde vilde kunne tilraades som speciel Undtagelse for Staden Kjøbenhavn, saaledes maatte Ministeriet, i Henhold til hvad det i den Henseende alt havde udtalt i sin oven citerede Skrivelse, ansee det af særdeles Betydning, at man, ved at lade Næringskatten, der engang er kjendt her i Staden, og med Hensyn til hvis Paaligning en bestemt Praxis forlængst har dannet sig, fremdeles bestaae, og at lade den nye Skat alene som en Supplerings- eller Hjælpestat knytte sig til Næringskatten, vil give de under den nye Beskatning Inddragne en ikke uvæsentlig Betyggelse imod Vilkaarlighed. Det kan ogsaa herved bemærkes, at, da Næringskatten svares til den Commune, hvori Næringen drives, men Indkomstskat, som en reent personlig Beskatning, ifkun til den, hvori Paagjældende har sit Ophold, vilde en aldeles Ophævelse af Næringskatten og dennes Erstating af en Indkomstskat gjøre det muligt for flere ved at flytte til Amtets Grund at unddrage sig al Beskatning til Staden, og denne derved udsættes for at lide en større Afgang i Indtægt, end naar Næringskatten vedbliver; thi, som af Comit-